

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 21 lipca 1994 r.

Nr 39

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ:

- 326** — z dnia 1 lipca 1994 r. o trybie prac nad ustawą o ratyfikacji Konkordatu między Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską 481
- 327** — z dnia 2 lipca 1994 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności wraz z informacją o podstawowych problemach radiofonii i telewizji 482

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

- 328** — z dnia 1 lipca 1994 r. w sprawie odrzucenia sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji 483

POSTANOWIENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ:

- 329** — z dnia 24 maja 1994 r. o nadaniu orderu 483
- 330 i 331** — z dnia 25 maja 1994 r. o nadaniu odznaczeń 483-485

ZARZĄDZENIA:

- 332** — Ministra Finansów z dnia 4 lipca 1994 r. w sprawie uchylecia niektórych zarządzeń Ministra Finansów 486
- 333** — Ministra Finansów z dnia 6 lipca 1994 r. w sprawie zaniechania poboru zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych 486
- 334** — Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 4 lipca 1994 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru zdobniczego oraz prawa z rejestracji znaku towarowego, w razie wystawienia wynalazku lub wzoru na Międzynarodowych Targach Techniki Wojskowej „Military Arms” w roku 1994 albo w razie zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na tych targach w roku 1994 486
- 335** — Dyrektora Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji z dnia 20 maja 1994 r. w sprawie ustalenia wykazu wyrobów podlegających obowiązkowi zgłaszania do certyfikacji na znak bezpieczeństwa i oznaczania tym znakiem 487

OBWIESZCZENIE

- 336** — Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 8 czerwca 1994 r. w sprawie wykazu państw objętych zakazem eksportu broni i wyposażenia wojskowego na mocy decyzji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 499

KOMUNIKATY:

- 337** — Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 11 lipca 1994 r. w sprawie średniej ceny skupu żyta w II kwartale 1994 r. 500
- 338** — Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 14 lipca 1994 r. w sprawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w II półroczu 1993 r. i w IV kwartale 1993 r. 500

326

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 lipca 1994 r.

o trybie prac nad ustawą o ratyfikacji Konkordatu między Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską.

§ 1. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 20 ust. 1 Regulaminu Sejmu, powołuje Komisję Nadzwyczajną do rozpatrzenia projektu ustawy o ratyfikacji Konkordatu między Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską.

§ 2. Zadania Komisji Nadzwyczajnej polegać będą w szczególności na:

— ocenie skutków prawnych, jakie nastąpią w przypadku uchwalenia ustawy ratyfikacyjnej w świetle obowiązują-

jących przepisów konstytucyjnych oraz innych ustaw; Komisja Nadzwyczajna zakończy w tym zakresie prace i złoży sprawozdanie do dnia 31 stycznia 1995 r.,

- ocenie zgodności Konkordatu z uchwaloną przez Zgromadzenie Narodowe Konstytucją; sprawozdanie w tym zakresie Komisja Nadzwyczajna złoży nie później niż po upływie 2 miesięcy od dnia uchwalenia projektu Konstytucji.

§ 3. Ostateczne sprawozdanie Komisja Nadzwyczajna

przedłoży, niezwłocznie po przeprowadzeniu referendum, pod które zostanie poddana nowa Konstytucja, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 1995 r.

§ 4. Do zasad i trybu działania Komisji Nadzwyczajnej, o której mowa w § 1, mają zastosowanie przepisy rozdziału 1 i 6 działu II Regulaminu Sejmu.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Marszałek Sejmu: *J. Oleksy*

327

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 2 lipca 1994 r.

w sprawie przyjęcia sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności wraz z informacją o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji stała się ważnym elementem polskiego doświadczenia demokratycznego.

Jej powołanie stanowiło wyraz troski państwa o ład w sferze elektronicznych środków przekazu oraz przejaw dbałości o zapewnienie niezależnej, demokratycznej kontroli nad działalnością nadawców programów radiowych i telewizyjnych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła pionierski wysiłek na polu tworzenia rynku mediów elektronicznych, uformowania reguł ich obecności w demokratycznym systemie społecznym oraz przekształcenia państwowego radia i telewizji w instytucje o charakterze publicznym.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej docenia pracę członków Krajowej Rady i pragnie podkreślić te cechy jej funkcjonowania, które zyskują szczególne uznanie:

- jawność procesu koncesyjnego,
- trafność doboru kryteriów i określenia priorytetów,
- stały kontakt z opinią publiczną,
- dbałość o rzetelny przebieg przesłuchań konkursowych,
- udział w tworzeniu prawa regulującego działalność mediów oraz chroniącego wolność słowa i własność intelektualną,
- niezależność i odpowiedzialność w okresie przedłużającego się kryzysu personalnego, którym Krajowa Rada została dotknięta.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej dostrzega jednak w obszarach wchodzących w zakres odpowiedzialności Krajowej Rady zjawiska, wobec których nie może pozostać obojętny. Związane są one z konfliktami pomiędzy publiczną telewizją a organami władzy i częścią opinii publicznej. Kierownictwo telewizji publicznej nie wykorzystało należycie instrumentów układania tych stosunków tak, aby mógł być rzetelnie realizowany podstawowy wymóg stawiany telewizji publicznej — zagwarantowanie obywatelom bezstronnej i pełnej informacji o polityce państwa i pracy organów władzy po to, by mogły być poddane społecznej ocenie i kontroli.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oczekuje od Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, od rządowych i państwowych agend informacyjnych oraz od telewizji publicznej podjęcia starań o wyeliminowanie źródeł istniejących napięć.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oczekuje także od Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz właściwych organów skuteczniejszych działań na polu zwalczania piractwa w eterze.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji oraz kierownictwo Telewizji Polskiej S.A. w okresie sprawozdawczym nie określiły wystarczająco funkcji i celów telewizji publicznej wynikających z ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji. Ich sprecyzowanie, w powiązaniu z wysokimi wymaganiami warsztatowo-programowymi, powinno zagwarantować wypełnianie przez telewizję publiczną wzorcowej roli w świecie mediów elektronicznych i uchronić ją przed niebezpieczeństwem komercjalizacji i obniżenia poziomu dla doraźnych korzyści.

Ponad roczne doświadczenia skłaniają do krytycznej analizy ustawy o radiofonii i telewizji, szczególnie tych jej fragmentów, które odnoszą się do powoływania i odwoływania członków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Brak precyzji i wyraźnych rozstrzygnięć ustawowych umożliwia podważanie autorytetu i niezależności Krajowej Rady oraz wywieranie na nią pozaprawnych nacisków.

Utrzymywanie się wątpliwości co do legalności sprawowania funkcji przez obecnego przewodniczącego Krajowej Rady jest szkodliwe zarówno dla autorytetu prawa, jak i interesów polskiego środowiska mediów.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej przyjmuje sprawozdanie Rady.

Marszałek Sejmu: *J. Oleksy*